

Cal Truco

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nucli antic (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament c/ DE Dalt, 3 (08271 Santa Margarida de Montbui)

Coordenades:

Latitud: 41.55539
Longitud: 1.60542
UTM Est (X): 383702
UTM Nord (Y): 4601353

Classificació

Número de fitxa 08250-52
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Racionalisme
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'edifici corre el perill de degradar-se de manera ràpida
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 3715402CG8031N

Fitxes associades:

[Nucli Antic de Santa Margarida de Montbui](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

Edifici industrial situat a la part superior del poble, al començament del pendent de la serra de Santa Margarida. Al sector Est del poble. A nivell arquitectònic, s'aprecien dues fases constructives ben clares, que cal descriure de manera diferent. Per un cantó, s'aprecia el que degué ser el conjunt original de la construcció. Es troba format per una nau industrial de planta rectangular, amb la façana principal encarada a ponent. Aquesta part, es cobreix amb una teulada a dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana. La nau, forma part d'un conjunt més ampli i es troba envoltada per un pati interior i protegida del carrer per un mur de pedra exterior. A la cantonada nord-oest de la nau, però com un cos exterior, s'adossa una vivenda unifamiliar. La façana principal d'aquesta casa, suposa una continuació del mur de tancament de la fàbrica, en línia amb la façana exterior del carrer. La nau compta amb obertures al llarg de tot el primer pis. Es tracta de grans finestres rectangulars, coberts de forma arquivada, units en grups de dos, que es separen rítmicament de dos en dos per murets adossats de maó arrebossat, que sobresurten de la línia de façana de principal a l'estil de pilastres. Actualment el maó vist pot apreciar-se en alguns punts degut a la caiguda de l'arrebossat. Els grups de finestres es troben decorats amb un marc de ciment que els envolta i agrupa, i que es converteix a la part superior en un petit guardapols. Sobre la línia de finestres del primer pis, la façana és recorreguda per un fris exterior format per petits dentellons. La vivenda adossada a la nau manté les mateixes característiques constructives que la nau, i es cobreix amb una teulada inclinada. Compta amb planta baixa, primer pis i golfes. La façana principal es troba encarada a ponent, seguint la línia del carrer i formant una continuació amb el mur. Segurament devia tractar-se de la vivenda de la persona que vigilava el conjunt, i controlava l'accés dels treballadors a la fàbrica, ja que la porta de tancament del mur de la fàbrica es troba a tocar de la porta d'accés de la vivenda. La porta d'accés a la vivenda és una obertura allindada que se situa en un dels cantons de la façana. A nivell de primer pis, es distingeixen un seguit de quatre balcons, amb un ràfec molt escàs. A nivell de golfes, s'obren quatre petits ulls de bou, que es corresponen amb els balcons del primer pis. Un llistó fet amb maó recorre horitzontalment la façana i marca la diferència entre pisos. La façana de ponent de la vivenda, que s'escau dins del pati de la fàbrica, s'obre amb diverses finestres a l'alçada del primer pis i golfes. Actualment, la vegetació cobreix bona part de la façana de la casa i de les estructures de la fàbrica i impedeix una correcta visualització del conjunt. Per un altre cantó s'aprecia un altre cos de l'edifici, que es correspon a una segona fase constructiva més moderna, aixecada ja ben entrat el segle XX. Es tracta d'un cos format per una nau industrial adossada al sector sud-est de l'edifici, que degué suposar una ampliació de la nau primerenca. Es tracta d'una nau de planta rectangular, construïda amb totxana i pintada de color groguenc, aixecada aprofitant el desnivell del terreny i situada en sentit perpendicular a l'edifici original. Compta amb seguit de finestres quadrangulars que permeten la il·luminació interior. L'accés es realitza des de l'interior del conjunt.

Història

La proximitat del terme de Montbui al nucli d'Igualada afavorí la presència d'indústria tèxtil al nucli de Santa Margarida com a complement de la producció agrícola. A les acaballes del segle XVII era comú el treball aïllat del tèxtil a les cases del municipi. Aprofitant els períodes d'inactivitat agrícola els ingressos es complementaven amb petits treballs de teixit i filatura. Fins ben entrat el segle XIX no es produirà el canvi necessari entre aquest sistema i el modern sistema industrial. Així apareixeran tres fàbriques d'una certa entitat. La primera en instal·lar-se serà la de Cal Bas que inicia la seva activitat al segle XVIII amb capital montbuienc i igualadí; dedicada inicialment a la producció de filatures, acabarà absorbint tots els processos industrials tèxtils fins al producte final. La segona en aparèixer serà la fàbrica de fils del Molí del Marxantdoncs (també conegut molt significativament com a Molí de del Vídues), situat a la riera de Tous, aprofitarà a partir de mitjan segle XIX la força de l'aigua per moure la nova maquinària que substituirà les moles del molí fariner. El darrer establiment industrial amb una certa potència d'aquest període serà la fàbrica de Claramunt & Cia., més coneguda com Cal Truco. Aquesta, que neix a la dècada dels 70 del segle XIX es dedicarà a la producció tèxtil i serà la darrera a extingir-se. Així, mentre les dues anteriors no

arriben a superar els anys 30 del segle XX, Cal Truco tancarà arrel de la crisi del tèxtil dels anys 80 del segle XX.

Bibliografia

ALVAREZ R (1986) Història de Santa Margarida de Montbui. Treball inèdit. CASTELLTORT et alii (1989) Santa Margarida de Montbui. El nostre poble. Ajuntament de Santa Margarida de Montbui. TORRAS I RIBÉ J (1991) "Santa Margarida de Montbui" . Història de l'Anoia. Vol II. Ed. Parcir. Pàg. 13-47. RAURICH J. SANTACANA M (1982) "L'activitat econòmica a l'àrea igualadina" a Banca Catalana. Núm. 66. pàg.32-50

